

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-18/07. sz., Hans Kronberger kontra az Európai Parlament ügyben 2008. május 21-én hozott ítélete ellen Dr. Hans Kronberger által 2008. augusztus 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-349/08. P. sz. ügy)

(2009/C 205/32)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Dr. Hans Kronberger (képviselő: W. Weh ügyvéd)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Parlament

Dr. Hans Kronberger 2008. augusztus 1-jén fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (hetedik tanács) T-18/07. sz., Hans Kronberger kontra az Európai Parlament ügyben 2008. május 21-én hozott ítélete ellen. A fellebbezőt képviselte: Dr. Wilfried Ludwig Weh ügyvéd, Wolfeggstraße 1, AT-6900 Bregenz.

Az Európai Közösségek Bírósága (hetedik tanács) 2009. május 19-én hozott végzésével a fellebbezést elutasította, és a fellebbezőt kötelezte saját költsége viselésére.

A T-405/06. sz., ArcelorMittal Luxembourg SA és társai által kontra Bizottság ügyben 2009. március 31-én hozott ítélet ellen az ArcelorMittal Luxembourg SA és társai által 2009. június 8-án benyújtott fellebbezés

(C-201/09. P. sz. ügy)

(2009/C 205/33)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: ArcelorMittal Luxembourg SA, korábban Arcelor Luxembourg SA (képviselő: A. Vandencastele ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, ArcelorMittal Belval & Differdange, korábban Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, korábban Arcelor International SA

A fellebbezők kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-405/06. sz. ügyben hozott ítéletét abban a részében,

amelyben az az ArcelorMittal Luxembourg SA-val szemben helyben hagyja az [ESZAK] 65. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.907 — „acélgerenda”-ügy), európai acélgerenda-gyártók megállapodásaival és összehangolt magatartásával kapcsolatos, 2006. november 8-án hozott C (2006) 5342 bizottsági határozatot;

— A fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze a jelen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező kérelmei alátámasztására négy jogalapra hivatkozik.

Két részre bontható első jogalapjával a fellebbező egyrészt arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az ESZAK 97. cikket és visszaélt a hatáskörével, amikor az ESZAK-Szerződés 2002. július 23-i lejtárt követően alkalmazta az ESZAK 65. cikket. Az intézmények arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az egyes szerződésekkel kapcsolatban egységes értelmezést dolgozzanak ki, semmi esetre sem igazolhatja azt, hogy valamely szerződés rendelkezéseit a szerződés lejtárt követően is fenntartsák a közösségi jogrendben.

Ugyanezen jogalap második részében a fellebbező másrészt előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az 1/2003 rendeletet⁽¹⁾ és hatáskörrel való visszaélést követett el, amikor a Bizottságnak az ESZAK 65. cikk alkalmazására vonatkozó határozat meghozatalára vonatkozó hatáskörét olyan rendeletre alapította, amely csak az EK 81. és 82. cikkének végrehajtására vonatkozóan biztosít számára hatáskört. Az említett rendelet, amelyet az ESZAK-Szerződés lejtárt után, kizárólag az EK-Szerződés alapján fogadtak el, nem biztosíthat ugyanis hatáskört a Bizottság számára az ESZAK 65. cikk megsértésének szankcionálására anélkül, hogy ne sértené meg ezzel mind az ESZAK-Szerződést, mind a normahierarchia szabályait.

Három részre bontható második jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a büntetések egyéniesítésének elvét, a Bíróság betudhatóságra vonatkozóan kialakított ítélkezési gyakorlatát, az anyagi jogerőt és a normahierarchia szabályait azáltal, hogy elismerte a Bizottság arra irányuló jogát, hogy valamely társaság versenyellenes magatartása miatt a vállalkozáscsoportba tartozó másik társaság felelősségét állapítsa meg annak ellenére, hogy az utóbbi társaság nem vett részt a versenyellenes magatartásban. Sem az a tény, hogy az ugyanazon vállalkozáscsoporthoz tartozó különböző, szóban forgó vállalkozások azonos gazdasági egységet alkotnak, sem az a tény, hogy az anyavállalat 100 %-osan ellenőrzi a jogsértő magatartást elkövető leányvállalatot, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a fellebbező részt vett a jogsértésben, és ezért nem indokolható az, hogy a leányvállalat magatartásáért az anyavállalat felelősségét állapítsák meg.

Harmadik jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta az eljárásjogi elévülési szabályokat és megsértette az anyagi jogerő elvét, amikor ítéletében elévülést megszakító eseményeket hozott fel vele szemben annak ellenére, hogy a Bizottság 1994-ben hozott eredeti határozatából világosan kitűnik, hogy az a fellebbezőről kifejezetten azt állapították meg, hogy nem vett részt a jogsértésben.

Negyedik jogalapjával a fellebbező végül arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság ítélete megsértette a védelemhez való jogát, mivel hiányos az indokolása az eljárás különösen hosszú időtartamát illetően, ami lehetetlenné tette a fellebbező számára, hogy az e tekintetben megállapított felelősségi vélelem megdöntéséhez szükséges további bizonyítékokat terjesszen elő. Azonkívül az Elsőfokú Bíróság ítélete sérti a C-173/99. P. sz., ARBED kontra Bizottság ügyben 2003. október 2-án hozott, a Bizottság határozatát a fellebbezőt érintő részében megsemmisítő ítélet anyagi jogerejét.

(¹) Az [EK] 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

A Szombathelyi Városi Bíróság (Magyar Köztársaság) által 2009. június 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Eredics Emil és társa elleni büntetőeljárás

(C-205/09. sz. ügy)

(2009/C 205/34)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szombathelyi Városi Bíróság

Az alapeljárás felei

Eredics Emil és társa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A Szombathelyi Városi Bíróság az előtte folyamatban lévő büntetőügyben arra vár választ, hogy a 2001/220. IB. tanácsi kerethatározat 10. cikk a.) pontjában írt, „sértett” fogalmába — a Kerethatározat 10. cikkéhez kapcsolódó büntetőügyekben, a sértett és az elkövető közötti közvetítés elősegítésének biztosítására tekintettel, egyben pontosítva és kiegészítve az Európai Közösségek Bírósága, C-467/05 számú Dell’Orto-ügyben, 2007. június 28-án kihirdetett döntését —, a „nem természetes személy” beleértendő-e.

2) A bíróság, a Tanács 2001/220. IB. Kerethatározat 10. cikkével összefüggésben arra vár választ, hogy vajon az (1) bekezdésben írt, — „Minden tagállam gondoskodik róla, hogy a büntetőügyekben való közvetítést elősegítse olyan bűncselekmények esetében, amelyeknél ezt megfelelőnek tartja.” — kitétel kapcsán, „az olyan bűncselekmény” fogalmát lehet-e úgy értelmezni, hogy az, valamennyi olyan bűncselekményre vonatkozik, amely az illető bűncselekmény törvényi tényállása lényeges tartalmával megegyezik.

3) A Tanács IB. Kerethatározata 10. cikk (1) bekezdésében írtakat: a „Minden tagállam gondoskodik róla, hogy a büntetőügyekben való közvetítést elősegítse”. — kitétel lehet-e úgy értelmezni, hogy a közvetítés elkövető és a sértett oldalán előírt feltételeinek megteremtése legalább az első fokú ítélethezatalig lehetséges, azaz a nyomozás befejezése után, a bírósági eljárásban tett elkövetői beismerő nyilatkozat — egyéb feltételek együttes fennállása esetén —, megfelelő feltétele a közvetítés elősegítése biztosításának?

4) A bíróság a 2001/220. IB. Kerethatározat 10. cikk (1) bekezdése tekintetében arra vár választ, hogy a „Minden tagállam gondoskodik róla, hogy a büntetőügyekben való közvetítést elősegítse olyan bűncselekmények esetében, amelyeknél ezt megfelelőnek tartja.” — követelmény magába foglalja-e azt, hogy a közvetítés lehetősége biztosításának a büntetőügyekben — a törvényben írt, mérlegelést nem tűrő előfeltételek alapján — általánosan hozzáférhetőnek kell lennie. Azaz, (ha a kérdés igenlően válaszolandó meg) olyan feltétel felállítása, mint „...a bűncselekmény jellegére, az elkövetés módjára és a gyanúsított személyére tekintettel, az eljárás lefolytatása mellőzhető, vagy megalapozottan feltehető, hogy a bíróság a tevékeny megbánást a büntetés kiszabása során értékelni fogja” — kitétel összeegyeztethető-e a 10. cikk rendelkezéseivel (követelményeivel).

2009. június 9-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Szlovák Köztársaság

(C-207/09. sz. ügy)

(2009/C 205/35)

Az eljárás nyelve: szlovák

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Simonsson és A. Tokár meghatalmazottak)

Alperes: Szlovák Köztársaság